

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Lecce (Ιταλία) στις 24 Μαΐου 2023 — ED κατά Ministero dell'Istruzione e del Merito, Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)

(Υπόθεση C-322/23, Lufoni ⁽¹⁾)

(2023/C 304/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Lecce

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: ED

Εναγόμενα: Ministero dell'Istruzione e del Merito, Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται η ρήτρα 4 [της συμφωνίας-πλαisiού] της οδηγίας 99/70 ⁽²⁾ σε εθνική ρύθμιση όπως τα άρθρα 485 και 489 του decreto legislativo n. 297/1994 (νομοθετικού διατάγματος 297/1994), το άρθρο 11, παράγραφος 14, του legge n. 124/99 (νόμου 124/99), καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 3, του decreto del Presidente della Repubblica n. 399/88 (προεδρικού διατάγματος 399/88), κατά τα οποία για τον συνυπολογισμό της προϋπηρεσίας υπό καθεστώς μη τακτικού υπαλλήλου, λαμβανομένου υπόψη του προαναφερθέντος άρθρου 11, παράγραφος 14, αναγνωρίζονται πλήρως μόνον τα πρώτα 4 έτη προϋπηρεσίας, ενώ τα επιπλέον έτη λαμβάνονται υπόψη κατά τα 2/3 για νομικούς και οικονομικούς σκοπούς και κατά το υπόλοιπο 1/3 για οικονομικούς μόνο σκοπούς, τούτο δε μετά τη συμπλήρωση ορισμένου χρόνου προϋπηρεσίας, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του decreto del Presidente della Repubblica n. 399/88 (προεδρικού διατάγματος 399/88);
- 2) Εν πάση περιπτώσει, οφείλει το αιτούν δικαστήριο, προκειμένου να εκτιμήσει εάν υφίσταται δυσμενής διάκριση κατά την έννοια της ρήτρας 4 [της συμφωνίας πλαisiού] της οδηγίας 99/70, να λάβει υπόψη μόνον την προϋπηρεσία υπό καθεστώς μη τακτικού υπαλλήλου η οποία αναγνωρίζεται κατά τον χρόνο ανάληψης υπηρεσίας ή, αντιθέτως, οφείλει να λάβει υπόψη το σύνολο των ρυθμίσεων που αφορούν τη μεταχείριση της εν λόγω προϋπηρεσίας και, επομένως, και τους κανόνες οι οποίοι προβλέπουν, κατά τις περιόδους που έπονται της τοποθέτησης σε οργανική θέση, πλήρη συνεκτίμηση της προϋπηρεσίας μόνον για οικονομικούς σκοπούς;

⁽¹⁾ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

⁽²⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 25 Μαΐου 2023 — Inspektorat kam Visshia sadeben savet

(Υπόθεση C-332/23, Inspektorat kam Visshia sadeben savet)

(2023/C 304/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Inspektorat kam Visshia sadeben savet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, [ΣΕΕ], σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι η επ' αόριστον παράταση της ανάθεσης καθηκόντων σε μέλη μιας αρχής μετά τη λήξη της προβλεπόμενης από το Σύνταγμα θητείας τους, τα οποία δύνανται να επιβάλλουν πειθαρχικές κυρώσεις σε δικαστές και έχουν την εξουσία να συλλέγουν δεδομένα που αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία τους, συνιστά, αφ' εαυτής ή υπό ορισμένες προϋποθέσεις, παράβαση της υποχρέωσης των κρατών μελών να διασφαλίζουν αποτελεσματικά ένδικα μέσα προς τον σκοπό ανεξάρτητου δικαστικού ελέγχου; Αν επιτρέπεται μια τέτοια παράταση της ανάθεσης αρμοδιοτήτων, ποιες είναι οι προϋποθέσεις αυτής;
- 2) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽¹⁾ [...] (στο εξής: Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) την έννοια ότι η κοινοποίηση δεδομένων που καλύπτονται από το τραπεζικό απόρρητο με σκοπό τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων δικαστών και εισαγγελέων, δεδομένων τα οποία στη συνέχεια δημοσιοποιούνται, αποτελεί δραστηριότητα η οποία δεν επιπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαιού της Ένωσης; Διαφέρει η απάντηση αν η δραστηριότητα αυτή περιλαμβάνει επίσης την κοινοποίηση δεδομένων των μελών των οικογενειών δικαστών και εισαγγελέων τα οποία δεν έχουν την ιδιότητα του δικαστή ή του εισαγγελέα;
- 3) Σε περίπτωση που στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης, έχει το άρθρο 4, σημείο 7, του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων την έννοια ότι η δικαστική αρχή η οποία επιτρέπει σε άλλη δημόσια αρχή την πρόσβαση σε δεδομένα που αφορούν τις τραπεζικές καταθέσεις δικαστών, εισαγγελέων και μελών των οικογενειών τους καθορίζει τους σκοπούς και τον τρόπο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, είναι «υπεύθυνη» για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα;
- 4) Σε περίπτωση που στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης και στο τρίτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση, έχει το άρθρο 51 του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων την έννοια ότι η δικαστική αρχή η οποία επιτρέπει σε άλλη δημόσια αρχή την πρόσβαση σε δεδομένα που αφορούν τις τραπεζικές καταθέσεις δικαστών, εισαγγελέων και μελών των οικογενειών τους είναι επιφορτισμένη με την παρακολούθηση [της εφαρμογής] του κανονισμού αυτού και, επομένως, πρέπει να χαρακτηριστεί ως «εποπτική αρχή» όσον αφορά τα δεδομένα αυτά;
- 5) Σε περίπτωση που στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης και στο τρίτο ή στο τέταρτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, έχουν το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων και το άρθρο 57, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, αντίστοιχα, την έννοια ότι η δικαστική αρχή η οποία επιτρέπει σε άλλη δημόσια αρχή την πρόσβαση σε δεδομένα που αφορούν τις τραπεζικές καταθέσεις δικαστών, εισαγγελέων και μελών των οικογενειών τους, όταν υπάρχουν στοιχεία σχετικά με παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαπράχθηκε στο παρελθόν από την αρχή στην οποία πρόκειται να παρασχεθεί η πρόσβαση αυτή, υποχρεούται να ζητεί πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την προστασία των δεδομένων και να εξετάζει την επάρκεια των μέτρων αυτών κατά τη λήψη της αποφάσεώς της για την παροχή της πρόσβασης;
- 6) Σε περίπτωση που στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης, και ανεξαρτήτως των απαντήσεων στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα, έχει το άρθρο 79, παράγραφος 1, του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι, όταν το εθνικό δίκαιο κράτους μέλους προβλέπει ότι ορισμένες κατηγορίες δεδομένων μπορούν να κοινοποιηθούν μόνον κατόπιν αδείας δικαστηρίου, το αρμόδιο προς τούτο δικαστήριο οφείλει, αυτεπαγγέλτως, να εξασφαλίζει δικαστική προστασία στα πρόσωπα των οποίων τα δεδομένα κοινοποιούνται, υποχρεώνοντας την αρχή που ζήτησε την πρόσβαση στα δεδομένα και που είναι γνωστό ότι στο παρελθόν παραβίασε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει και με την αποτελεσματική εφαρμογή τους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 33, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 30 Μαΐου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά Μ.Σ.Σ. κ.λπ.

(Υπόθεση C-338/23, Bravchev ⁽¹⁾)

(2023/C 304/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad